

tænkelse ved at bringe et saadant Offer. Men det er, som jeg først sagde, ikke blot for at hjælpe til at gjøre en Mulighed til Birkelighed, thi i hvilken Grad det vil ske, lader sig just ikke sige forud; men det er sandelig i lige saa høi Grad, ja, i endnu højere Grad paa Grund af Skibsafgiftens egen Vækkelse, at man maa puste denne ophævet. Den høitærede Minister bemærkede ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at det var uigtigt, om vi vilde binde os ved Traktat om lignende Forhold. Jeg kan for mit Vedkommende slutte mig til den Opfordring, det ærede Medlem fremsatte til Ministeren, om at søge vore Samværdighedsforhold med Frankrig ordne mere hensigtsmæssigt. Vi maa betale overfor Frankrig i alle franske Haane en Tillægsafgift, som i høi Grad besværet vor Indførsel, den saakaldte „surtaxe de pavillon“, som de fleste andre europæiske Nationer ere fri for. Men jeg kan ikke dele den Frygt, som den høitærede Minister udtalte, for, at vi ved en saadan Traktat skulde komme til at binde vore Hænder. Det kommer an paa, hvad en saadan Traktat kommer til at gaa ud paa. Jeg tror, at dersom den høitærede Minister underrettede den franske Regjering om, at Danmark stod i Begreb med at ophæve sin Skibsafgift, vilde det være en Indrømmelse, som den franske Regjering vilde sætte stor Pris paa, eftersom det sikkert vil være den behageligt, at denne Art Vaand paa Handel og Omsetning fjernes; men det vilde jo dog ikke være en bindende og besværliggjørende Foranstaltning fra dansk Side, naar vi dog af andre, som jeg tror, gyldige og gode Grunde havde bestemt os til at foretage dette Skridt. Da den høitærede Minister ikke er tilstede i Diebløkket, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa et Punkt, som han omtalte, og som han særlig henvendte til dem, som havde beskæftiget sig med Toldspørgsmaalet. Den høitærede Minister hentydede til en Bestemmelse angaaende Indførsel af Trælafst fra Finland, som findes i en Traktat desangaaende; men jeg skal bemærke, at disse Bestemmelser maafe kunne være generende for Toldvæsenet og Administrationen — det tvivler jeg ikke om — men for Lovgivningsmagten er den ikke generende. Vi saae i alt Fald, at, da en tidligere Minister forelagde Forslag til en ny Toldlov, havde han løst denne Bænkelse paa en overordentlig helbig Maade, idet han havde nedsat Tolden paa al Trælafst til det Beløb eller maafe endog under det — det erindrer jeg ikke saa nøiagtigt — som var fastsat i den omtalte Traktat angaaende Trælafsthandelen med Finland. Det er en Maade, paa hvilken Lovgivningsmagten overordentlig let kan løse den Art Bænkelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) bemærkede, at der var andre Afgifter, navnlig visse Toldafgifter, som tyngede stærkere paa Omsetningen end Skibsafgiften. Jeg tror ikke, at det gjælder om nogen-

helst Toldafgift, at den tynger stærkere end Skibsafgiften, tværtimod gjælder det ved alle Toldafgifter, at der ved dem ikke tages saa ensidigt Hensyn til Kvantitet og Vægt, som der tages ved Skibsafgiften. Naar det samme ærede Medlem bemærkede, at det ikke vilde være rigtigt at nedsette Skibsafgiften til mere end det Halve, er jeg selvfølgelig uenig med ham deri; men paa den anden Side er det aabenbart, at Nedsættelsen til det Halve er bedre end Bibeholdelsen af det Hele. Imidlertid have den høitærede Ministers Udtalelser ikke aabnet nogensomhelst Udsigt til en Nedsættelse hverken til det Hele eller det Halve, i alt Fald ikke uden Vedetlag og ikke uden en almindelig Revision af den samlede Told- og Skibsafgiftslovgivning, og under disse Omstændigheder kan jeg ikke efter Udtalelser fra et enkelt Medlem finde Anledning til at gaa dybt ind paa, hvorvidt det under de nuværende Omstændigheder vilde være hensigtsmæssigt at blive staaende derved eller gaa saa langt, som Lovforslaget gaar. Jeg skal dog bemærke til det ærede Medlem, at Nedsættelsen til det Halve vilde ikke medføre den halve Sættelse, thi hele Besværet ved Skibsafgiftens Opkrævning og Alt, hvad dermed følger, vil være tilstede, selv om det, der opkræves, kun er det halve Beløb. Den høitærede Minister gjorde forskellige Antydninger af, at der maafe var andre Veie, man kunde gaa. Han antydede, at man maafe kunde ophæve Skibsafgiften for Indførsel og Udførsel af Korn, og jeg tror ogsaa, at han gjorde et Par andre Antydninger. Men den høitærede Minister syntes ved den Maade, hvorpaa han omtalte disse Punkter, mere at betegne det som et Tankeexperiment end som en egentlig bestemt Plan fra hans Side, og derfor skal jeg heller ikke gaa videre ind derpaa. Det vilde selvfølgelig have havt nogen Vægt, dersom den høitærede Minister havde sagt: Den og den Maade har jeg i Sinde at ordne Sagen paa, og de Skridt har jeg i Sinde at foretage; men naar den ærede Minister kun henlægger det som en Tanke og samtidig trækker sig tilbage derfra og styder det hen som et theoretisk Diskussionsspørgsmaal, finder jeg, der har et praktisk Maal for Dø, ikke nogen Tilbøjelighed til at indlade mig paa en saadan rent theoretisk Diskussion. Hvad imidlertid særlig denne Ophævelse af Skibsafgiften paa Ind- og Udførsel angaar, tror jeg ikke, at vi bør indlade os derpaa. Det synes at gaa ud fra den Betragtning, at det kun var Kornhandelen med Rusland, der kunde være Gjenstand for eller den vigtigste Gjenstand for Transthandel; men da dette ikke er mit eller min Medforslagsstillers Hovedmotiv til at fremkomme med dette Forslag, hvilket derimod som Hovedmotiv skyldes selve vor Betragtning af Skibsafgiftens Uhenigtsmæssighed i og for sig, vil en saadan Begrænsning af Afgiften paa et ganske enkelt Omraade forekomme os lidet hensigtsmæssigt, og jeg vil for